

UNIVERS INGINERESC

BILUNAR DE OPINIE ȘI INFORMARE

Anul IX Nr.21 (187) 1-15 noiembrie 1998 1000 lei

"Indecisului i se răcește supa de la farfurie la gură."

(Cervantes, 1605)

EDITORIAL

PRIVATIZAREA

Între cuvintele cu cea mai largă circulație se înscrie, fără nici o urmă de îndoială, privatizarea. Nu numai mass-media, ci și cetățenii obișnuiți vorbesc frecvent despre privatizare. Cu toate acestea, conținutul corect al procesului pe care îl desemnează acest cuvânt "la modă" este insuficient perceput. Chiar și persoane cu pretenții, demnitari, comit erori atunci când îl utilizează. Cea mai frecventă dintre acestea este punerea semnului de egalitate între sectorul privat din economie și privatizare. Or, privatizarea nu înseamnă altceva decât transferul proprietății din sectorul de stat în sectorul privat. În același sector (privat) se includ și firmele rezultate din investițiile proprii ale unor persoane fizice și/sau juridice.

Am considerat necesară această precizare întrucât de buna definire a noțiunilor depinde - în măsură decisivă - comunicarea eficientă.

Data fiind marea ei importanță (o triplă importanță - politică, economică și socială), privatizarea reprezintă o componentă esențială a procesului global de reformă, proces în care sunt angrenați, din plin, zeci de mii de colegi de breaslă. Inginerii se află și în avansurile privatizării, cum sunt structurile Fondului Proprietății de Stat, în fruntea unor întreprinderi care doresc să-și transfere capitalul, în conducerile unor unități care cu mai mulți ani în urmă și-au privatizat integral. Elementele caracteristice ale experienței lor vor fi prezentate în paginile noastre speciale.

În acest scurt comentariu dorim doar să punctăm ceea ce este caracteristic actualei perioade în procesul de privatizare. Pe 10 luni s-au semnat contracte de vânzare-cumpărare pentru circa 850 de societăți comerciale, ceea ce reprezintă aproximativ jumătate din prevederile programului pe 1998. Ritmul lent de privatizare - relevant de mai toată lumea, de la guvernanți la cetățeanul de pe stradă - a devenit "calul de bătaie" al tuturor comentariilor referitoare la reforma din țara noastră.

Fără a nega vreo clipă valabilitatea aserțiunilor despre ritmul lent al privatizării, ritm pus - de regulă - pe seama vechii conduceri a FPS, a Ministerului Privatizării, se cuvine să subliniem că, în această privință, a acționat și acționează un complex de factori, fiind incluși între aceștia criza politică, penuria de capital autohton, legislația greoaie și inadecvată, mediul economic fragil care îndepărtează investitorii străini serioși, birocrația și, nu în ultimul rând, corupția.

Dacă se dorește cu adevărat accelerarea privatizării, atunci se impune a se lua în considerare toți acești factori și a se acționa simultan asupra lor. Este o viziune pragmatică, inginerescă (am putea spune), iar într-un asemenea spirit, AGIR a propus și propune să se abordeze și să se soluționeze complexe probleme ale privatizării.

Reconfirmarea declinului

"Buletinul statistic" nr. 9/1998 - dat publicității recent - reconfirmă puternicul declin al economiei naționale.

Pe cele trei trimestre din 1998 (la acestea se referă, cu precădere, "Buletinul"), producția industrială a scăzut față de perioada corespunzătoare din 1997 cu 17,3 la sută, cele mai mari diminuări ale activității înregistrându-se în industria prelucrătoare, adică tocmai acolo unde este posibilă realizarea unei valori adăugate mari. Stocurile - care reflectă tendința mai veche definită sub denumirea de "producție pentru

producție" - continuă să se situeze la un nivel ridicat, respectiv 36,8 la sută din resursele utilizate în cursul lunii septembrie. În agricultură, de asemenea s-au înregistrat scăderi de producție vegetală și zootehnică, precum și la efectivele de animale (aici, diminuările sunt între 8-10 la sută față de primele trei trimestre din 1997).

Deosebit de grav este deficitul balanței comerciale (datele sunt doar pe 8 luni): peste 2 miliarde de dolari. Ca un corolar al degradării pronunțate a situației eco-

Roadele unei privatizări reușite
DAEWOO România lansează pe piață noile modele de autoturisme MATIZ, NUBIRA și LEGANZA

Într-o nouă încercare de a convinge - prin intermediul mass-media - Guvernul României să respecte legile țării (cu referiri concrete la Legea nr. 95/1998, dar nu numai), Uniunea Patronală a Unităților de Cercetare-Dezvoltare-Proiectare din România a lansat, la 4 noiembrie a.c., un SOS disperat, ferm dar decent, "blindat" cu toate documentele doveditoare pentru nenumăratele demersuri întreprinse până în prezent, fără succes, în "dialogul" ei cu Executivul. Pentru a salva ceea ce mai poate fi încă salvat din cercetarea științifică românească, Uniunea Patronală este decisă, în caz de eșec al dialogului amiabil, să dea în judecată guvernul.

Alăturat prezentăm "filmul" blocajului absurd și ilegal în care s-a ajuns prin neaprobarea, nici până în prezent, a Planului național de cercetare-dezvoltare și inovare, în absența căruia circa 40% din cercetarea științifică românească se va transforma, începând cu anul viitor, într-un eșalon de elită al șomerilor sau va îngroșa rândurile specialiștilor români autoexilați.

nomice a țării, puterea de cumpărare a populației a scăzut, din nou, după o ușoară creștere în lunile precedente. Față de august a.e., minusul este de 2 la sută. În comparație cu octombrie 1990, când s-a declanșat prima etapă a liberalizării prețurilor, salariul mediu real este mai mic cu 39,5 la sută.

Astfel, 1998 - proclamat ca an al creșterii zero - se dovedește a reprezenta anul cu cele mai slabe rezultate din întreaga perioadă post-decembristă, nivelurile de producție, de eficiență, de standard al vieții înregistrând diminuări considerabile. (T.B.)

Domnilor guvernanți, nu omorâți (și) cercetarea științifică românească!

Care sunt faptele

1. Pentru realizarea reformei în domeniul Cercetării, prin eforturile a mii de specialiști ai comunității științifice, pe parcursul unui an de zile a fost elaborat "Planul Național de Cercetare-Dezvoltare și Inovare", care în luna iunie 1998 a fost avizat în Consiliul Interministerial pentru Cercetare și Tehnologie și a fost trimis Ministerului Finanțelor (M.F.) de către Ministerul Cercetării și Tehnologiei (M.C.T.), împreună cu proiectul Hotărârii Guvernului de aprobare, conform prevederilor Legii nr. 95/1998.

2. Constatând că lucrurile trenează, la 21.08.1998, Uniunea s-a adresat domnului prim-ministru pentru a semna situația, care în esență periclită reforma prin imposibilitatea experimentării noilor mecanisme.

Pe această temă s-a purtat o convorbire și cu consilierul primului ministru, însărcinat cu această problemă.

3. În conferința de presă din data de 28.08.1998 s-a atras din nou atenția de către Uniune asupra pericolului pe care îl reprezintă nerezolvarea problemei.

4. În luna septembrie, Uniunea a făcut, în continuare, numeroase intervenții directe, atât la M.C.T. cât și la M.F., pe această temă, situația rămânând aceeași.

5. Constatând agrava-

rea deosebită a situației, prin trecerea timpului, în cadrul Comisiei de dialog social din 22.10.1998, convocată special pentru această problemă, Uniunea a prezentat un program de urgență, cu soluții concrete, prin a căror aplicare se putea totuși salva procesul de reformă și evita colapsul domeniului la 31.12.1998, prin ruptura creată de încetarea funcționării unui mecanism, fără ca alt mecanism să fie experimentat și apoi implementat.

6. În paralel, Uniunea a întreprins acțiuni de pregătire a unităților membre pentru a prezenta propuneri de proiecte în cadrul programelor Planului Național de C-D și I.

7. Luând notă cu îngri-

jorare de schimbările survenite în structura guvernamentală din domeniul cercetării tehnologice, la 28.10.1998, Uniunea solicită domnului prim-ministru să fie consultată cu privire la măsurile ce privesc domeniul.

8. La data de 30.10.1998, constatând depășirea ultimului termen la care s-ar mai fi putut aplica o soluție de compromis, Uniunea se adresează domnului prim-ministru și domnului ministru al cercetării și tehnologiei și finanțelor, cu apelul insistent de a dispune măsurile necesare evitării unui colaps iminent al domeniului.

Președinte ȘTUCDPR,
dr. ing. Ion Stănculescu

pag.

2-3

APEL

pentru scoaterea țării din criză și relansarea economiei naționale

pag.

8

180 de ani de la primele cursuri de inginerie în București

APEL

pentru scoaterea țării din criză și relansarea economiei naționale adresat Președinției României, Senatului și Camerei Deputaților, Guvernului, tuturor formațiunilor politice din România

Ca urmare a analizelor efectuate asupra situației grave economice, financiare, sociale și ecologice în care se află țara, Asociația Generală a Economisților din România -A.G.E.R., Asociația Generală a Inginerilor din România -A.G.I.R., Academia de Științe Agricole și Silvicultură "Gh. Ionescu Sisești" -A.S.A.S., Academia de Științe Tehnice din România -A.S.T.R., Confederația Patronală a Industriei Românei -CONPIROM, Consiliul Național pentru Întreprinderile Private Mici și Mijlocii din România -CNIPMMR, Federația Agricultorilor Privatizați din România -F.A.P.R., Asociația Națională a Exportatorilor și Importatorilor din România -ANEIR, vă supun atenției următoarele:

I. Starea de deteriorare avansată și criza cronicizată a economiei românești

După aproape un deceniu de politică oficial declarată a tranziției spre economia de piață, se constată că nici acum nu se știe spre ce fel de economie de piață este îndreptată România. Rezultatul politicilor aplicate se dovedește dramatic atât pentru prezentul, cât și pentru viitorul previzibil al țării.

Nu sunt clare problemele structurii economiei și nici nu există o strategie a dezvoltării economiei noastre. Privatizarea se desfășoară la întâmplare, din considerente conjuncturale, fără o concepție privind nevoile post-privatizare ale țării. Capitalul străin, serios și creator, capabil să impulsioneze dezvoltarea economiei naționale, nu vine datorită lipsei de orientare strategică și de stabilitate economică, precum și nesfârșitelor sfârșeri reciproce ale clasei politice pentru adjudecarea unor poziții sau altora în societate.

PIB-ul este mult inferior anului 1993 și are toate șansele să scadă. Producția industrială este într-un declin care arată un proces nedeclarat de dezindustrializare. Industria mică și mijlocie din sectorul privat, careia i s-a făcut atâtea promisiuni deșarte, acum se află într-o stare deplorabilă.

Agricultura a fost fărâmițată, din punctul de vedere al proprietății, mai mult decât înainte de cel de-al doilea război mondial și suferă de înzestrare tehnică necorespunzătoare, de distrugerea unei mari părți a sistemului de irigații, lipsa de îngrijire, eroziunea solului și desertificare, insuficientul sprijin financiar din partea statului și incapacitatea sistemului de credit. Zootehnia a fost supusă unei acțiuni de dezorganizare și subminare financiară, ceea ce a condus nu numai la scăderea alarmantă a producției, ci și la periclitarea securității noastre alimentare.

În transporturi, îndeosebi navale și feroviare, se constată o situație cu totul îngrijorătoare. Se pun de fiecare dată în evidență doar neîndeplinirile lor financiare, uitându-se că atât flota, cât și CFR-ul și transportul aerian sunt lovite de marasmul scăderii producției și că nu pot fi învinuiți pentru faptul că nu au mărfuri și materii prime să transporte. Politică de privatizare în domeniul flotei s-a dovedit falimentară. Spre rușinea României, foarte multe vase românești stau abandonate ori sechestrate prin porturi străine pentru neplata taxelor, iar unele echipaje rămân în situații cu adevărat cutremurătoare. Unde-i flota română, ce s-a întâmplat cu ea? Nimeni nu prezintă o situație clară!

În domeniul comerțului exterior s-a ajuns ca deficitul balanței comerciale să fie cronic și masiv, ridicându-se pe toți anii tranziției la cel puțin 15 miliarde USD. România este tot mai mult adusă în starea de exportatoare de resurse naturale, materii prime

și semifabricate și importatoare de alimente și produse finite.

Turismul, considerat ca posibilitate primordială a creșterii noastre economice, după atâta timp, se află într-o stare deplorabilă. Numărul de turiști străini a ajuns aproape nesemnificativ.

Fiscalitatea a devenit tot mai împovărată. Mecanismele de colectare a impozitelor și taxelor se dovedesc tot mai neputincioase. Capitalul acumulat cu atâta trudă de întregul popor este risipit și consumat. S-a ajuns ca acoperirea unor cheltuieli bugetare curente pentru consum să fie efectuată prin privatizarea unor întreprinderi de stat de cea mai mare importanță. Dacă lucrurile vor continua astfel, ce se va întâmpla după ce se va termina vânzarea întreprinderilor de stat?

Majoritatea covârșitoare a populației sărăcește continuu, ajungându-se la atacarea bazelor ei biologice, la situația mai mult decât îngrijorătoare a învățământului, cercetării științifice, sănătății publice, culturii și chiar a apărării.

Asistăm cu o mare îngrijorare la cronicizarea șomajului de masă și de lungă durată. În loc să se creeze noi locuri de muncă, banii se irosesc pentru a-i convinge pe oameni să plece din producție. Tot mai mulți specialiști de cea mai înaltă calificare, cum sunt cercetătorii, sunt nevoiți să plece peste granițe. A reapărut și crește grav analfabetismul. Calitatea învățământului, de cele mai multe ori, s-a înrăutățit din lipsa mijloacelor materiale. Capitalul uman al țării, atât de important pentru relansarea economică, la noi este irosit.

Toate aceste fenomene negative au loc în condițiile în care birocrăția și corupția înfloresc. Anarho-liberalismul și cleptocrația nu se mai lovesc de nici un obstacol. Nu-i de mirare că din cauza lipsei de coordonare și a unei politici economice consistente, riscăm ca statul să fie în continuare subminat, iar haosul economico-social să capete proporții tot mai amenințătoare. Un manager american, investitor care lucrează în România, a atras de curând atenția că la noi se simte acut "lipsa unei strategii, a unei strategii adevărate" și că "... nu poți lăsa piața singură. E o nebunie. Nu-i poți lăsa ca și câinii în stradă. Nu trebuie plan 101 la sută, cum era până acum, dar nici 1 la sută" (Adevărul, 11 septembrie 1998).

Ieșirea din criza economică pe care o traversează România și elaborarea unei strategii naționale de dezvoltare economică durabilă, eficientă din punct de vedere economic, social și ecologic, pe baza creării și consolidării mecanismelor de piață și a rolului activ de coordonator al statului democratic, reprezintă prioritatea oricărei guvernări, indiferent de platforma ideologică.

II. Strategia națională de dezvoltare economică durabilă - factor de activare și coeziune socială

Organizațiile semnatare ale acestui Apel consideră că guvernarea au datoria moral-patriotică să elaboreze de urgență și în deplină transparență o strategie de dezvoltării economiei naționale care, pe orizonturile de timp scurt, mediu și lung, să stabilească în mod consistent și compatibil obiective clare, programe și măsuri adecvate de realizare a acestor obiective.

Strategia trebuie să reprezinte un elaborat rezultat în cadrul organismelor reprezentative ale societății (partide, sindicate, patronat, societate civilă), care să întrunească voința și să fie susținut de majoritatea covârșitoare a națiunii.

Schimbarea strategiilor sau lipsa acestora în funcție de ciclul electoral nu fac decât dezordine, costuri economice și sociale enorme datorită deselor modificări de orientare a dezvoltării, precum și faptului că, în mod obiectiv, anumite programe, pentru a putea fi realizate, au nevoie de perioade mai îndelungate decât cele electorale. Din acest motiv, strategia reală poate fi considerată ca element de activare, conștientizare și convergență a aspirațiilor poporului român dincolo de conjuncturismul politic de care populația s-a săturat demult. În acest sens, apare oportună respectarea și îndeplinirea unor linii strategice majore, general valabile, de către fiecare guvernare, indiferent de cadența succesiunii acestora. Consolidarea caracterului indestructibil unitar al complexului economic național, ca celulă sănătoasă și de referință a economiei mondiale, reprezintă un obiectiv de maximă importanță a strategiei. În concordanță cu principiile democratice verificate îndelungat în alte state-națiuni, strategia are ca menire să urmărească îmbinarea descentralizării cu cerința de coordonare a proceselor decizionale la nivelurile micro, mezo, macro și internaționale pe baza aplicării unor criterii de optim rezultate din promovarea consecventă a intereselor naționale nu în vorbe, ci în fapte și realități.

Ca obiective majore permanente ale strategiei pot fi adoptate:

- creșterea PIB per capita într-o structură redistributivă economic și social eficientă;
- reducerea șomajului la niveluri cât mai mici cu putință;
- menținerea inflației la niveluri controlabile;
- combaterea corupției și a fiscalității copleșitoare.

Toate celelalte subobiective, ca și întregul complex de politici economice, trebuie subordonate într-o formă coordonată temporal și spațial celor trei obiective anterior menționate, ale căror mărimi concrete pot varia pe termen scurt și mediu.

A generaliza terapia de șoc de la o perioadă la alta,

ca și teoria că "pentru a ne fi bine, la început trebuie să ne fie rău" reprezintă erori fundamentale de politică economică, cu efecte extrem de negative pe termen lung. Dacă este să învățăm de la occidentali, atunci să învățăm lipsa de dogmatism, pragmatismul și lupta pentru interesele naționale proprii.

Strategia nu poate fi elaborată și, practic, realizată decât de către specialiști de înaltă calificare, iar nu de oameni improvizați. Oamenii partidelor, desemnați în funcții de decizie doar pe criterii politice, fără a avea competența minimă necesară și suficiența clarviziunii, nu pot face față complexității și gradului deosebit de ridicat de dificultate care caracterizează problemele tranziției. Totodată, indiferent de oportunitățile lor, la unul sau altul din palierele puterilor în stat, decidenții trebuie să poartă responsabilitatea, nu numai morală, dar și juridico-materială pentru activitatea depusă și, mai ales, pentru erorile comise. Funcțiile de decident-demonstr în România nu pot să mai constituie nici sinecure, nici locuri de căpătuire personală și nici oportunități de uzurpare și înșelare a respectului și încrederii electoratului. Profesionalizarea, depolitizarea și stabilizarea actului managerial nu sunt compatibile cu algoritmi politici și grile conjuncturale cu efect destabilizator.

Un loc de importanță primordială în cadrul strategiei trebuie să-1 rețină programele pe termenele scurt, mediu și lung și, în actualele condiții, un program punctual de ieșire din criză, ca parte intrinsecă a strategiei, în consens nemijlocit cu obiectivele generale ale acesteia.

III. Unele măsuri de urgență pe domenii

Pomind de la starea critică în care se află în prezent România, necesitatea luării unor măsuri de urgență este incontestabilă. La unele dintre acestea ne vom referi în continuare.

A. Măsuri pentru relansarea producției și a exportului

1. Deblocarea financiară generală prin compensări între unități. Identificarea întreprinderilor industriale viabile pentru creditare, în condiții avantajoase, și falimentarea celor neviabile, în urma unor analize individualizate, luând în considerare cauzele datoriilor și pierderilor, precum și implicațiile pe orizontala cooperării economice. Prelucrarea datoriei publice a pierderilor provocate de intervenții ale statului.
2. Încurajarea și stimularea formării capitalului autohton în procesul de privatizare și accelerarea acestui proces. Avantajarea cel puțin egală a capitalului autohton (facilități la creditare și la fiscalitate). Să fie încurajată privatizarea către asociațiile de salariați. Să se asigure controlul statului în procesul de privatizare și în mod deosebit în sectoarele cu monopoluri naturale. Să fie unificat, simplificat și făcut coerent sistemul existent de reglementări în domeniul privatizării. Să fie adoptată legea acționarului minoritar.
3. Elaborarea și aprobarea prin lege a unor strategii de dezvoltare la nivel național pe termen mediu și lung, inclusiv cele vizând infrastructura. Aprobate prin lege, strategiile trebuie să devină obligatorii pentru toate echipele care se vor succeda la guvernare, acestea având dreptul de a corecta neconcordanțele și dezechilibrele care apar și de a stabili căile și mijloacele de atingere a obiectivelor prevăzute.
4. Relansarea rolului creditului ca motor al economiei. Practicarea unor dobânzi diferențiate: mai mici pentru sectoarele producției materiale, în funcție de ciclurile de fabricație, și mai mari pentru sectoarele de comerț sau speculative. Creditul să funcționeze între bănci și agenții economici. Să fie creat cadrul legislativ pentru ca băncile să fie interesate în plasamente de capital (cumpărări de active, acțiuni, investiții etc.). Un sistem de creditare specific și stimulat pentru agricultură (pentru prestații, materiale și utilaje agricole). Direcționarea „cupoanelor” spre producătorii de marfă destinată pieței. Subvenționarea selectivă a producției agricole prin servicii cu preț redus pentru irigații, seminte, îngrășăminte și antiaunători.
5. Politici financiare, fiscale, vamale, valutare și re-

laxarea fiscalității pentru stimularea producției, investițiilor și a exportului, drept care pentru o reală macrostabilizare și pentru mărirea masei supuse fiscalității și a veniturilor la buget. Scutirea de impozit a profitului reinvestit în activități productive. Încasarea TVA la încasare, nu la facturare, cel puțin pentru produsele cu ciclul lung de fabricație. Importurile de materii prime, materiale și componente care nu se fabrică în țară să fie scutite de taxe vamale.

6. Facilități pentru stimularea exporturilor. Revizuirea reglementărilor care azi frânează exporturile. Scutiri de taxe vamale pe unele platforme industriale integrate pe criteriul tehnologic. Reglementări pentru stimularea cooperărilor în domeniul execuției în comun a unor produse. Demersuri energice și acțiuni coordonate de către stat pentru recăștigarea piețelor din Răsărit, Asia, Africa și America Latină, cu care avem o compatibilitate tehnologică mai bună. Utilizarea măsurilor de salvagardare prevăzute în convențiile cu organismele financiare internaționale, pentru protecția economică.
7. Să se asigure controlul statului asupra prețurilor produselor de monopol (energie electrică, gaz și transporturi C.F.) și să fie aduse la niveluri competitive cu cele pe plan zonal. Avantajarea prin tarif a consumatorilor mari și eliminarea subvențiilor încrucișate.

B. În domeniul agriculturii

1. Îmbunătățirea radicală a sistemului de organizare și management al exploatațiilor agricole, în principal, prin crearea și dezvoltarea asociațiilor agricole, a societăților agricole private și a altor forme de exploatare moderne și performante. Angrenarea și stimularea în acest scop a cadrelor de specialiști formați, în decursul anilor, pentru agricultură.
2. Dotarea tehnică corespunzătoare a agriculturii cu tractoare, mașini agricole, îngrășăminte chimice, sisteme de irigații etc., pe baza relansării și dezvoltării sectoarelor industriale producătoare de tehnici și resurse materiale pentru agricultură.
3. Creșterea cantitativă și calitativă a producției agricole din țara noastră, în funcție de potențialul funciar, uman și tradițional existent și posibil de pus în valoare.
4. Valorificarea superioară a producției agricole prin sistemul pieței interne și externe. Gestionarea în condiții normale a pieței produselor agricole, corespunzător cerințelor moderne. Crearea și funcționarea unui sistem adecvat de negociere a prețurilor agricole. Asigurarea unor prețuri remuneratorii și cât mai sigure pentru produsele agricole, creându-se echitatea necesară, condițiile necesare de capitalizare, de acumulare și formare a fondurilor financiare proprii. Asigurarea unor corelații de prețuri normale, echilibrate între prețurile produselor agricole și prețurile produselor industriale necesare agriculturii, precum și între prețurile produselor agricole ca materii prime și prețurile produselor agroalimentare, obținute din produsele agricole. În prezent, aceste corelații sunt mult în defavoarea prețurilor produselor agricole.
5. Crearea unui sistem de creditare adecvat, specific condițiilor din agricultură unde, în general, producția se obține după un an de zile de la investirea mijloacelor materiale, financiare și de muncă. În aceste condiții, dobânzile la credite trebuie să urmeze un regim specific, eventual cu susținere și intervenție din partea societății, a statului. În general, este necesară crearea și funcționarea unui sistem adecvat de intervenție în agricultură, corespunzător necesităților și practicilor mondiale.

C. În domeniul IMM

Măsuri economice

- elaborarea unei strategii naționale de încurajare și promovare a IMM-urilor - ca parte distinctă a strategiei economice naționale - care, prin misiunea, obiectivele, opțiunile strategice, resursele, termenele, avantajele strategice prevăzute să determine relansarea sectorului economic privat în România și, implicit, a economiei naționale;
- asigurarea accesului rapid al întreprinzătorilor la spațiile și echipamentele neutilizate din sectorul de stat și public; în prezent, în acest sector se află circa 80 la sută din fondurile fixe din economie, iar în

proporție de aproximativ 40 la sută nu sunt utilizate;

- stimularea investițiilor și dezvoltării IMM-urilor, îndeosebi a celor din producție și servicii, prin modificarea fiscalității; în 1997 și primul semestru 1998, investițiile în sectorul privat au scăzut cu circa 1/3;
- stimularea exportului IMM-urilor, prin diverse pârghii - facilități vamale, fiscale, subsidii, prime de export etc. - similar țărilor performante din Europa Centrală și de Est. Deși IMM-urile private realizează circa 1/2 din exportul României, volumul absolut al acestora în ultimii ani s-a diminuat;
- specializarea unei bănci de stat, sau a unui modul în cadrul său, în bancă de dezvoltare pentru IMM-uri, care să acorde împrumuturi pe termen mediu și lung, cu perioade de grație și dobânzi, deși real pozitive, sub nivelul dobânzilor pieței, similar băncilor pentru IMM-uri din alte țări;
- realizarea unui Fond Național de Garantare a Creditelor IMM-urilor sau a unui sistem de fonduri de garantare teritoriale, care să faciliteze accesul la credite al IMM-urilor prin garantarea acestora.

Măsuri legislativ-instituționale

- adoptarea în regim de urgență a proiectului de lege privind IMM-urile, ale cărui prevederi au în vedere majoritatea priorităților menționate și care ar contribui major la revigorarea sectorului privat în România și la stoparea actualei crize economice;
- înființarea unui organism național specializat în domeniul IMM-urilor, cu participarea guvernului și a reprezentanților organizațiilor naționale reprezentative ale IMM-urilor, care să abordeze unitar problemele IMM-urilor inițiind măsurile în vederea creării unui mediu favorizant activității lor și supervizând aplicarea acestora.

Organizațiile semnatare ale prezentului document pornesc de la dorința sinceră de a sprijini poporul român, guvernul, ca și celelalte instituții reprezentative ale sale, ca tranziția la economia de piață să se realizeze cu costuri minime, să evite efectele devastatoare ale fenomenelor de criză. În acest sens, ele își exprimă întreaga disponibilitate de a contribui cu specialiști la elaborarea strategiei naționale a dezvoltării durabile a României și de a mobiliza poporul român în direcția realizării obiectivelor și a intereselor sale strategice.

Ne exprimăm speranța că instituțiile cărora le este adresat prezentul Apel vor înțelege urgența și importanța celor semnate pentru interesul general național și progresul economic și social al României și le vor acorda atenția necesară în plan operațional.

Fiind conștienți că Apelul nostru va genera oportunități noi pentru colaborare și dialog democratic în procesul soluționării eficiente a problemelor dificile și complexe ale tranziției României la economia de piață, așteptăm cu deosebit interes răspunsul dumneavoastră.

10.1998

Asociația Generală a Economisților din România -A.G.E.R.

Acad. N.N. Constantinescu, președinte

Asociația Generală a Inginerilor din România -A.G.I.R.

prof. dr. ing. Mihai Mihăiță, președinte

Academia de Științe Agricole și Silvicultură "Gh. Ionescu Sisești" -A.S.A.S.

prof. dr. doc. Viorel Vrâncănu, președinte

Academia de Științe Tehnice din România -A.S.T.R.

acad. Radu Voinea, președinte

Confederația Patronală a Industriei României -CONPIROM

ing. Silviu Opreș, președinte executiv

Consiliul Național pentru Întreprinderile Private Mici și Mijlocii din România -CNIPMMR

prof. dr. Ovidiu Nicolescu, președinte

Federația Agricultorilor Privatizați din România -F.A.P.R.

ing. Gheorghe Prediță, președinte

Asociația Națională a Exportatorilor și Importatorilor din România -ANEIR

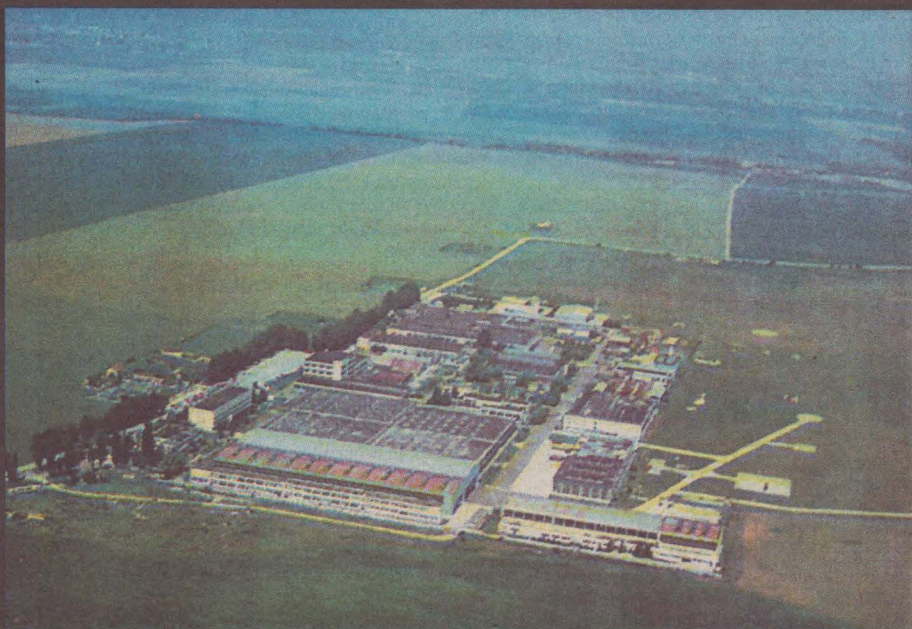
dr. Mihai Ionescu

Inginerii și

• Distanța dintre cerințe și realități • Unde începe și unde se termină voința politică • Pledoarie pentru modul pragmatic de abordare • O simplă operațiune comercială sau ceva mai mult?

La IAR Ghimbav:

Bell Helicopters,
Eurocopter(s),
sau... No Helicopters?

În editorialul numărului de față am punctat implicarea colegilor noștri ingineri în procesul de privatizare. Prin paginile consacrate subiectului ne propunem să concretizăm, prezentând câteva date și fapte care ar putea constitui teme de meditație.

O întreagă evoluție istorică a determinat ca dezvoltarea economiei să fie influențată - uneori decisiv - de ingineri care, în acest fel, și-au depășit condiția de oameni ai tehnicii. Nu este locul aici pentru evocarea acestei evoluții; consemnăm doar faptul ca atare. Deși o operațiune comercială, dintre cele mai simple, adică vânzarea și cumpărarea unei marfi (de astă dată, o societate comercială), privatizarea a căpătat conotații mult mai largi, ceea ce i-a determinat pe "actorii" procesului (între ei foarte mulți ingineri) să-și însușească procedee și metode speciale, norme juridice, criterii de selecție și evaluare care, evident, exced profesiei de bază. De asemenea, se cuvine să subliniem - de la început - că din motive diverse, percepția publică despre privatizare este uneori eronată, factori de natură emoțională, prejudecăți, jumătăți și sferturi de adevăruri amestecându-se cu date și fapte dintre cele mai obiective. Ne propunem, așadar, să încercăm o cât de mică limpezire a acestor aspecte.

Un scurt bilanț

Până la finalul lunii octombrie 1998 s-au privatizat 850 de societăți comerciale, din care 45 mari, cu un capital social de peste 18 miliarde de lei, 203 mijlocii și restul mici. Din încasărilor obținute prin transferul de capital social s-au vărsat la bugetul de stat circa 3000 miliarde de lei, din care 210 milioane de dolari.

Față de prevederile programului aprobat pentru anul în curs, aceste rezultate sunt net inferioare. La cauzele care

au condus aici ne referim în cuprinsul paginilor de față. Important este ca în perioada următoare să se valorifice din plin o serie de măsuri luate de FPS atât sub conducerea dlui ing. Sorin Dimitriu, cât și a actualului președinte al FPS, dl Radu Sârbu. Ne referim îndeosebi la descentralizarea deciziei de privatizare prin transferul acesteia la filiale și sucursale, la reorganizarea instituției prin crearea de direcții funcționale, la promovarea principilor care decurg din instituirea prețului de piață, la extinderea transferului de proprietate prin Bursa de Valori București și prin sistemul RASDAQ.

Să fie ascultată și cealaltă parte

Unul din principiile a căror valabilitate a fost confirmată de o istorie milenară, principiul lăsat moștenire de strămoșii noștri romani, este acesta: "Să fie ascultată și cealaltă parte!"

Ne vom referi în cele ce urmează la momentul demisiei dlui ing. Sorin Dimitriu din funcțiile de ministru al privatizării și de președinte al FPS. Actul demisiei a survenit în urma unei campanii de presă desfășurată timp de multe luni, în care dlui Dimitriu i s-au adus cele mai grave acuzații. Cele mai multe s-au circumscris însă ideii că privatizarea se desfășoară lent. În ceea ce privește acuzațiile referitoare la încălcarea legii nu s-au adus nici un fel de probe.

Nu din motive de solidaritate de breaslă, ci potrivit principiului pe care îl reamintim în titlul acestei note, considerăm util să prezentăm, pe scurt, punctul de vedere al dlui ing. Dimitriu.

Sunt șase motive principale care m-au determinat să-mi dau demisia: deciziile în materie de privatizare nu pot fi luate în condiții optime din cauza absenței unui program politic care să se bucure de susținerea consecventă a coaliției majoritare; m-am opus privatizării cu orice preț, considerând că acest proces nu trebuie să se desfășoare contra cronometru, ca o cursă sportivă; întreținerea unei atmosfere de suspiciune a fost și este un act deliberat al persoanelor și cercurilor neinteresate în accelerarea privatizării; s-a întârziat nepermis operațiunea de modificare și completare a legislației în domeniu; s-a încercat să se impune privatizării, mai ales în cazul societăților comerciale rezultate din reorganizarea regiilor autonome, un caracter îngust-departamental; climatul politic, marcat de confruntări, de crize, nu este favorabil privatizării și restructurării.

Nu regret nimic din ceea ce am făcut, nu-mi este teamă pentru nimic din ceea ce am realizat în funcțiile pe care le-am deținut; vreau doar ca - prin gestul meu - să avertizez asupra pericolelor care amenință privatizarea, pericole care sunt amatorismul, superficialitatea și pripa. Acesta pot genera un haos de proporții".

Un "studiu de caz"

CESAROM SA - o experiență valoroasă

Noi ne-am privatizat integral în vara anului 1997, când firma "Husar Holding AG" din capitala Austriei a cumpărat de la FPS 89,5 la sută din acțiunile societății noastre. Firma austriacă s-a angajat să investească 18 milioane de dolari pentru rețehnologizări. O parte din aceste intenții s-au materializat în mai puțin de un an, iar cealaltă parte este în curs de realizare. Astfel, chiar la finalul lunii trecute, la 28 octombrie 1998, s-a dat în funcțiune o linie modernă pentru producerea pardoseală de 40 x 40 cm. Valoarea acestei investiții este de 4,8 milioane de dolari. Între investițiile în curs de realizare se află ultramodernul magazin pentru desfacerea produselor noastre, magazin amplasat în incinta întreprinderii. Un magazin similar se realizează în centrul Capitalei.

Cu toate că perioada post-privatizare este scurtă, avem dovezi certe de creștere a competitivității produselor noastre realizate pe liniile modernizate de fabricare a gresiei și faianței, raportul calitate/preț fiind la nivelul standardelor europene.

Nu se poate să nu remarcăm îmbunătățirea tuturor indicatorilor economici, profitul luând locul pierderilor. Extrem de important este și faptul că a crescut și numărul angajaților de la 1800 la 1900; deși sporul nu este mare, trebuie remarcat că, în condițiile creșterii substanțiale a productivității muncii, creștere datorată în principal rețehnologizării, avem nevoie de un personal mai mare, ca efect al dinamicii pozitive a volumului de activitate. Câștigul este net superior întreprinderilor cu același profil din sectorul de stat. Așa că, există și o motivație puternică a muncii de calitate. Dat fiind faptul că investițiile în curs ne asigură premise pentru o activitate mai eficientă, putem spune că la CESAROM SA avem de a face cu o privatizare reușită.

Ing. Dorel Ghiță, inginer șef electromecanic

Odiseea unui act normativ

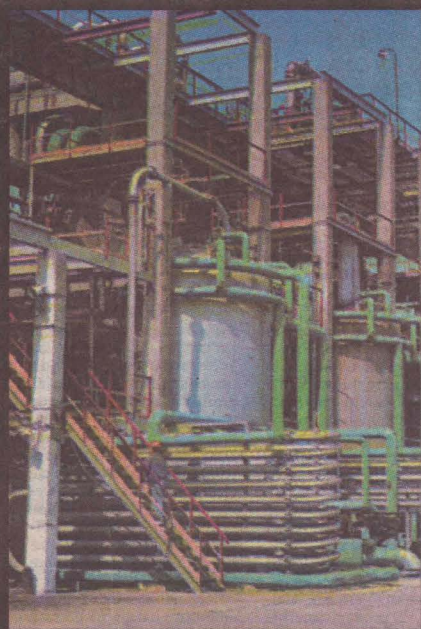
Una din cauzele majore ale încetării ritmului privatizării a constituit-o legislația în materie, care a devenit, în special în cursul anului 1997, deosebit de complicată, contradictorie, neacoperitoare, deși a "dospit" conținut prin emiterea, în perioada evocată, a nu mai puțin de 25 de reglementări diverse. De aceea, îmbunătățirea legislației, mai ales prin elaborarea unui singur act normativ cuprinzător, a reprezentat un punct important în programul Guvernului Radu Vasile, așa cum a fost aprobat de Parlament la 15 aprilie 1998.

La finalul lunii mai a.c. a fost depus la Palatul Victoria proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență nr. 88/1997, proiect care după opinia

privatizarea

Fotografie de Mihail Muceseleanu

multor specialiști limpeză "apele" privatizării. De atunci, de la 31 mai a.c. și până la data trimerii la tipar a acestui număr, Guvernul "n-a găsit timp" să examineze textul respectiv, deși n-a existat împrejurare în care să nu sublinieze însemnătatea accelerării procesului de privatizare. De altfel, un raport al institutului britanic "Adam Smith" a remarcat modul impropriu în care guvernul de la București pregătește și adoptă actele normative, fapt deosebit de negațiv care își pune amprenta asupra întregii dezvoltări a țării.

În același timp, Comisia de privatizare a Senatului a examinat Ordonanța de urgență nr. 88/1997 și i-a adus nu mai puțin de 60 de amendamente.

Așa cum se desfașoară lucrurile, este puțin probabil ca în termen scurt să se clarifice extrem de complicatele și controversate reglementări referitoare la privatizare. În aceste împrejurări nu trebuie să ne mai mire că ritmul transferului de proprietate este lent. O știre de ultimă oră: actuala conducere a FPS a anunțat că până la sfârșitul lunii noiembrie a.c. va clarifica situația și va prezenta un proiect de lege a privatizării într-o concepție nouă.

IMGB - un transfer de proprietate controversat

Ceea ce s-a întâmplat și se întâmplă cu IMGB (denumirea "clasică" a colosului industrial din sudul Capitalei) este caracteristic pentru contradicțiile generate de privatizarea marilor societăți comerciale. Faptul că întreprinderea s-a vândut binecunoscutului concern norvegian Kvaerner cu numai 500.000 de dolari, dar cu preluarea unei datorii de peste 40 milioane dolari, a fost interpretat în fel și chip. Numai că, o astfel de practică este obișnuită în materie de privatizare. Modul în care se derulează procesul de restructurare a mării întreprinderi bucureștene oferă temeuri pentru a se aprecia că s-a făcut o afacere bună. Decât să vegeteze, o uzină uriașă, cu mii de salariați, mai bine se privatizează, în condițiile existenței unei piețe de desfacere sigură (de care dispune Kvaerner), iar economia românească are de câștigat.

Dar, iată, vorbind despre "sprijinitorii" procesului de privatizare, nu putem să nu constatăm și următorul fapt, cu numai două zile înainte de plecarea președintelui Emil Constantinescu în Norvegia: CONEL a decuplat "Kvaerner-IMGB" de la rețeaua de alimentare cu energie electrică, încălcând astfel actele adiționale care prevedeau o anumită eşalonare a plății datoriilor. CONEL, pur și simplu, n-a mai dorit să recunoască actul adițional semnat de... RENEL. Această "întâmplare" este caracteristică pentru modul obținut în care sunt privite - de multe ori - investițiile străine în țara noastră.

Cu toate acestea, norvegienii sunt optimiști și perseverenți. O dovedesc aprecierile, gândurile dlui ing. Kasper Vogt-Svendsen, director pentru asigurarea calității

și protecția mediului la "Kvaerner-IMGB".

Întrebare: "Ce v-a determinat să vă angajați într-o asemenea acțiune?"

Răspuns: O combinație a mai multor motive, interesul de a face afaceri profitabile, nevoia de a cunoaște și un alt mediu economic și tehnic, curiozitatea. Am venit în România de două luni, împreună cu familia și - până acum - sub aspect personal n-am avut probleme.

I: Cum apreciați relația cu mediul ingineresc de aici, în condițiile post-privatizare?

R: Ne înțelegem bine, existând doar probleme de comunicare, întrucât eu vorbesc doar limba engleză. Din cele constatate nemijlocit, pot spune că personalul român este competent din punct de vedere tehnic, provocarea reprezentată de perioada post-privatizare fiind aceea de a dezvolta spiritul comercial, în condițiile economiei de piață.

I: Considerați că forma privată de proprietate permite inginerilor de aici, ca de altfel în oricare situație asemănătoare, să se afirme mai bine decât înainte?

R: Cu siguranță. Noul cadru le va permite să-și dezvolte mai rapid competențele tehnice, simultan cu întărirea responsabilității. Este mediul cel mai propice pentru afirmarea individualităților.

Mai reținem că, în timpul vizitei sale în Norvegia, șeful statului român, dl Emil Constantinescu, a afirmat: "Pasul făcut de concernul Kvaerner, prin preluarea mării uzine bucureștene IMGB, a fost pentru economia românească o confirmare a speranței". La rândul său, primul-ministru al Norvegiei, dl Kjell Magne Bondevik, a declarat că "Prin Kvaerner s-a pus o bază solidă relațiilor reciproce, investiția făcută la București fiind un simbol al perspectivelor foarte bune ale acestor relații."

Ce părere are conducerea CONEL despre aceste declarații?

De la tribuna Parlamentului

Aproape că nu există ședință a Camerei Deputaților și Senatului la care să nu fie programate interpellări și întrebări consacrate temei privatizării. Numeroase intervenții pe această temă a avut și senatorul Ionel Aichimoaie, inginer de profesie, fost director al exploatarii miniere Comănești-Bacău, vicepreședinte al Comisiei de privatizare. I-am adresat rugămintea de a sintetiza pentru "Univers ingineresc" considerentele domniei sale.

Întrebare: Ce anume credeți că ar trebui să se facă pentru o reală accelerare a privatizării?

Răspuns: O prioritate absolută constă în îmbunătățirea radicală a legislației. Comisia noastră a propus în acest sens, printre altele: stabilirea prețului minimal de vânzare, asigurarea egalității de tratament pentru toți investitorii, completarea reglementărilor privind FPS, cu precizarea că

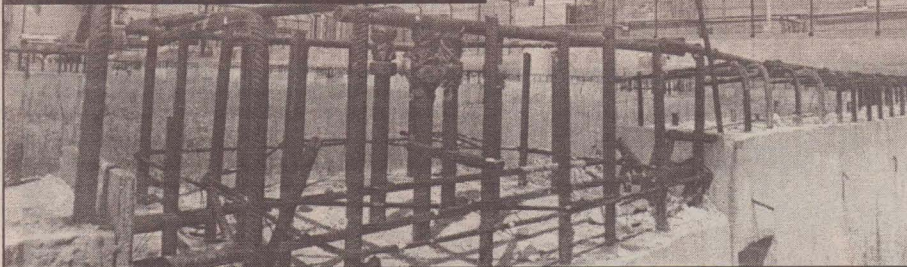
îndeplinește funcția de fond de investiții, precum și cu alte prevederi care vizează descentralizarea, simplificarea procedurilor. În al doilea rând, consider deosebit de important să se scurteze perioada de preluare a atribuțiilor de către noul președinte al FPS și să se treacă la reorganizarea instituției prin reducerea personalului, prin înlăturarea cauzelor dispersării deciziilor și diminuării răspunderilor. În al treilea rând, sper că sesizările referitoare la încălcări ale legii, la alte abateri de la regulile stabilite pentru derularea procesului de privatizare vor căpăta un răspuns cât mai operativ al conducerii FPS, în așa fel încât ceea ce trebuie sancționat să fie sancționat, ceea ce reprezintă calomnie să se trateze ca atare, pentru a se elimina atmosfera de suspiciune care aduce atâta rău procesului de privatizare.

Alcătuirea paginilor de față a permis autorilor să cunoască mai în detaliu aspecte importante ale procesului de privatizare, în strânsă legătură cu implicarea inginerilor atât în procesul propriu-zis, cât și în derularea activității în societățile comerciale în care a avut loc transferul de proprietate. Nu știm în ce măsură constatările făcute au căpătat și o prezentare adecvată. Dar, măcar, sugestia că avem de-a face cu o activitate complexă, dificilă, credem că s-a transmis cititorilor. Cert este că privatizarea - ca element esențial al reformei - are numeroși adversari, de la structurile manageriale interesate în conservarea actualelor stări de lucruri, până la viciile proprii ale "autorilor" ei. Accelerarea ritmului privatizării - imperativ subliniat atât de frecvent - se poate împlini dacă se va trece la rezolvarea unor cerințe pe care și paginile de față le-au adus în prim-plan. Să sperăm că pentru împlinirea acestui deziderat, ceea ce am consențat va fi, cel puțin, o modestă contribuție.

Pagini realizate de Bogdan Ambrozie, Alexandru Brateș și Adrian Costeanu

În numărul viitor:
Inginerii și calitatea produselor

CNE Cernavodă, Unitatea 2: Simpla abandonare sau abandonarea politicii nucleare românești?

(Urmare din nr. trecut)

Lipsa garanțiilor guvernamentale pentru creditul intermediar de 100 de milioane de USD (ca și pentru cel de 750 de milioane de USD, pentru finalizarea întregului proiect), a fost în bună parte cauza acestui abandon al Unității 2. Trebuie subliniat că aceste garanții guvernamentale nu implică acum, direct, "buzunarul contribuabilului" sau bugetul țării. Aceasta pentru că returnarea amintitelor credite (pentru care există oferte serioase) se va face după o perioadă de grație de cel puțin 4-5 ani, perioadă în care bugetul țării nu va fi afectat în nici un fel. După această perioadă, Unitatea 2 va produce energie electrică suficientă pentru a permite returnarea creditului, în așa fel încât să nu fie nevoie ca garanțiile guvernamentale să fie aplicate efectiv pentru returnarea creditelor din "visteria" țării. Aceasta înseamnă fie că Ministerul Finanțelor are rezerve serioase asupra finalizării acestei Unități 2, fie că justificările "finanțiste" (de stabilitate monetară, de respectare a condițiilor FMI) ale acestui minister prevalează asupra obiectivelor economice strategice ale României.

"Breșa" în susținerea Unității 2 a fost făcută de dl ministru Radu Berceanu, care (de bună credință, să

zicem, dar fără argumente de fond) a apreciat primul (dintre personalitățile politice) că Unitatea 2 nu-și găsește justificarea în condițiile lipsei actuale a cererii de energie electrică. Personal, cred că s-a lucrat sistematic, repetând la "nesfârșit" în mass-media acest argument, mai mult decât superficial. "Breșa" amintită a fost lărgită de acțiunile grupurilor de interese anti-nucleare, ale celor ce exagerează importanța tehnologiilor în centralele electrice pe cărbuni și ale celor ce nu doresc ca România să devină independent energetic (față de resursele de gaz și petrol din Rusia). Asistăm la o adevărată manipulare a opiniei publice. De exemplu, amintim apariția în presă a unor informații false și contradictorii legate de costul de producție al energiei în Unitatea 1 a CNE Cernavodă.

În ciuda existenței unui Program Nuclear Național (PNN), pentru 1996-2010, elaborat de Agenția pentru Energie Atomică (ANE), care trebuia aprobat până la 30 mai 1997 prin Hotărârea de Guvern, conform listei de acțiuni ale MCT/1997, acest PNN încă, probabil, "zace" la sediul MCT, et. 3, BDS, înregistrat cu nr. 83/7 martie 1997 (conform declarației dlui S.N. Răpeanu, fost director ANEA). Chiar nu mai interesează pe nimeni acest PNN? Și cine oare ("ghici

ciupercă ce-i"?!) are interese ca acest PNN să nu fie discutat și apoi aprobat prin HG? Amintite grupuri de interese nu pot fi străine de această situație. Tot aceste grupuri de interese sunt cauza probabilă a "ignorării" practice a HG nr. 35/25.02.1997 (a actualei coaliții la guvernare), prin care "programul lucrărilor pentru punerea în funcțiune a Unității 2 de la CNE Cernavodă, ca parte integrată a strategiei de dezvoltare a energiei românești, este program de importanță națională, prioritar în economie în următorii 5 ani".

În ciuda existenței unei "Strategii de restructurare și dezvoltare a ramurii energiei electrice și termice în perioada 1995-2000", aprobată de Guvernul României în luna iulie 1995, care prevedea că Unitatea 2 să fie pusă în funcțiune în anul 2000, condiționată de obținerea susținerii financiare necesare, Unitatea 3 în intervalul 2001-2010, iar Unitățile 4 și 5 după anul 2010, toate au rămas la nivel de "strategie". "Curat de strategie..."

De asemenea, sunt "ignorate" și concluziile diverselor studii, confirmate oficial și de declarațiile, de la începutul anului 1997, ale fostului președinte al RENEL, V. Romert, că "dacă Unitatea 2 nu va intra în funcțiune în anul 2001, în condițiile

se colaboreze cu camerele de comerț și industrie;

f) să se dezvolte legăturile inter și multidisciplinare din tehnică cu axare pe bioinginerie, economie inginerescă ș.a.;

g) fiind vorba de dezvoltarea durabilă, cred că ecoingineria trebuie foarte judicios abordată;

h) managementul și marketingul sunt viitorul ingineriei și cred că trebuie multe materiale din acest domeniu dezbătute și studiate de ingineri;

i) AGIR să aibă și la nivel central și local câte un departament de imagine și legături cu mass-media care să ne facă popularizare în marile cotidiane, la TVR, PRO TV și alte posturi;

j) să se dezvolte spiritul de activitate de consultanță tehnică, care ar reduce vigoarea în activitățile liberale, așa cum era între războaie și înainte de 1916

"De acum încolo, cât va fi pământul nu va înceta semănatul și seceratul, frigul și căldura, vara și iarna, ziua și noaptea".

Biblia, Geneza 8/22, Potopul

Nu vrem să mai dăinuim pământul?!

Porunca spusă mai sus a fost dată de Creatorul lui Noe, atunci când acesta a coborât din ARCA. Atunci, în timpurile străvechi, s-a înțeles că fără a semăna pământul, adică omenirea, nu solum, cum s-ar putea interpreta noiunea de pământ, nu poate să mai fie, nu poate dăinui.

În ultimii ani această poruncă, ca și multe din cele zece porunci de la Muntele Sinai, este din ce în ce mai mult ignorată. România, care dispune de o suprafață redusă de terenuri agricole pentru fiecare locuitor, doar 0,6 ha, iar cele arabile sunt ceva mai puțin de 0,4 ha pe locuitor, trebuie să ia aminte că orice petec de pământ trebuie să fie utilizat cât mai intensiv.

Pământurile românești nu sunt decât mijlocul fertile și nu așa cum ni se tot spune că avem pământuri așa de bune încât putem să lenevim, că oricum vom avea ce mânca, ba să mai dăm și la alții.

De milenii, de pe aceste meleaguri s-au exportat bucate și alte bunuri încă din timpul argonauților. Între timp însă, România, țara de mărime medie în Europa, a devenit cel mai mare importator de alimente de pe continent.

Bietul tata spunea "Bune bucate pe parole împrumutate", referindu-se la o boiașă scăpată, care chețuia și se plimba cu trăsuri, până și-a vândut restul de moșie moștenită de la socru său și a devenit cerșetor. Noi ce ne vom face după ce ne vom vinde moșia cu tot ce avem pe ea? La cine o să cerșim? Vechiul boiașă avea cel puțin pe gospodarii cărora le-a vândut moșia, între care o parte cumpărată de tata, la care venea să se ospăteze o dată, de două ori pe an. Noi la a cui moșie ne vom ospăta?

Scriu aceste rânduri în toamnă târzie a anului 1998, când numai 20% din suprafața normală a cerealelor de toamnă sunt sămânțate și nici o brazdă nu este arată pentru semănatul de primăvară. Cum vom ara 8 milioane de ha în primăvara lui 1999 și cu ce le vom semăna?

Trăim în ultimii 9 ani diferite crize, ba ale grăului, ba ale porumbului, ba a lăunii, ba a puilor și porcilor și cu toate că anii nu au fost prea răi de la Dumnezeu, producția a scăzut mereu de la an la an, mai des la produsele animale, la pui, porci, lapte, lăncă, ca și la legume, fructe, struguri, nemaivorbind de zahăr, ulei, plante textile. Dacă am socoti corect în valori reale produsele agricole pe care le mai realizăm în țară, ele se situează astăzi la circa 1/2 din ce s-ar produce într-un regim economico-social normal.

Ne întrebăm cu ostentație din ce în ce mai mulți și din ce în ce mai des unde este normalitatea noastră? Cine ne împiedică să o aplicăm, să o practicăm?

Sute de mii de hectare - unii spun milioane - sunt nearate, fânețe necosite, pășuni nepășunate, milioane de oameni sunt șomeri sau mai corect neocupați, atât la oraș cât mai ales "la țară". Iar noi importăm de mâncare, într-o țară cu potențial imens de export de alimente.

Într-un recent studiu prognostic asupra agriculturii începutului de mileniu III, demonstrăm că România ar putea exporta anual produse agricole prelucrate și neprelucrate în valoare de peste 10 miliarde de dolari SUA. Deocamdată importăm alimente în valoare de peste două miliarde de dolari și exportăm de o jumătate de miliard produse din toate sectoarele economice ale țării într-o jumătate de an 1998. Cine și când va plăti diferența?

Nu știm cum, dar parcă un vrăjitor a adormit această mașinărie gigantică pământ, mașini, un uriaș adormit este țara însăși, care stă și așteaptă dezlegarea vrăjirii pentru a se trezi la viață, la arat și semănat, la producerea utilajelor necesare - tractoare, semănători, mori de măcinat, haine de îmbrăcat, încălțăminte de încălțat, case de locuit și toate ce le trebuie oamenilor acestei țări care se zbate în nevoi, având tot ce-i trebuie ca să nu mai fie nevoiașă.

Poate că unor colegi cititori ai jurnalului nostru li se va părea prea retorică și patetică punerea problemelor în acest fel, dar cum să le punem, stimatei colege!

Am făcut adresări celor ce ne conduc politic astăzi sub formă de rezoluții și chemări, AGIR singură, sau asociată cu alții, am vorbit și vorbim la diverse reuniuni, dar parcă strigăm în pustiu.

Subutilizăm totul - oamenii, pământurile, mașinile, pierdem anual sute de mii de specialiști tineri care emigrează spre toate zările lumii, încât am ajuns să nu mai aibă cine să plătească asigurările sociale pentru a putea achita pensile mizere pe care trebuie să le primească cei ce au trădit o viață întreagă și și-au plătit banii albi pentru zilele negre, sau să se asigure spitalele și instituțiile de asistență socială. Ne-am umplut țara de cerșetori și de copii deșulați, alungați de acasă de sărăcie și de degringolade familiale generate de mizerie.

De ce nu semănăm acum, când deși este târziu, am avea totuși nădejdea că am putea seceră ceea ce va răz?

prof. dr. doc.
ing. Dumitru Teaci

Cititorii au cuvântul

Mă numesc Doru-Florentin Nisoiu, de profesie inginer diplomat TCM (spun diplomat pentru că acum toți subinginerii își spun ingineri). Sunt membru AGIR - filiala Galați. După mine, AGIR poate sluji interesele comunității ingineresti dacă este bine reprezentată atât calitativ, dar și cantitativ. De aceea, fac următoarele propuneri concrete:

a) Să fie atrași cât mai mulți ingineri adevărați și pasionați în AGIR din toate ramurile și specialitățile, din învățământul superior, din institute de cercetări și din marile și micile întreprinderi și firme private;

b) AGIR central să organizeze o întâlnire cu toți parlamentarii ingineri (circa 50% la deputați și 30%

la senatori), care să creeze un "lobby" (cum scrie doamna ing. Georgeta Bărbuța), foarte util și puternic;

c) fiecare membru AGIR să facă el însuși ceva pentru AGIR și să aducă măcar un membru, și apoi să ceară AGIR să facă ceva palpabil, cum cere domnul ing. Camil Caprovschi;

d) să se facă cursuri itinerante ale AGIR în județe, dacă se asigură minimum 30 de cursanți în domeniul ce a căutat acum în tehnică: evaluări, protecția muncii, economice, metrologie, IS-CIR ș.a.;

e) ideile noi (inovații, invenții) să fie adunate pe casete video și cu documentație cu care să se participe la târguri naționale și internaționale și să

O nouă inițiativă a Asociației Oamenilor de Afaceri din România

Pomind de la premisa că dezvoltarea societății românești, consolidarea valorilor democratice, menținerea unei permanente forme de stimulare a cererii de consum, ca factor de creștere economică și suport al stabilității sociale, îl poate constitui edificarea și consolidarea clasei de mijloc, inițiativa Asociației Oamenilor de Afaceri din România, prezentată la conferința de presă din 29 octombrie 1998, privind înființarea **Comitetului de sprijin al clasei de mijloc**, reprezintă, fără îndoială, un puternic stimul pentru toți factorii implicați în procesul de reformă.

Raportată la actuala structură socială și la stadiul în care se află tranziția spre economia de piață, clasa de mijloc din România, în viziunea AOAR, include trei principale categorii: proprietari de întreprinderi mijlocii (fabricanți, fermieri, comercianți etc.); demnitari, funcționari publici de nivel superior, manageri generali și directori de întreprinderi mari, profesioniști din sistemul financiar-bancar și al asigurărilor, de la firmele multinaționale, cadre universitare etc.; profesii liberale.

Clasa de mijloc trebuie să fie independentă din punct de vedere econo-

mic, să nu depindă de hotărârile guvernamentale și să poată acționa pentru formarea și dezvoltarea sectorului privat al întreprinderilor mici și mijlocii, factor dinamizator al economiei și de creștere a încrederii României pe plan extern. AOAR, având ca obiective prioritare dezvoltarea comunității oamenilor de afaceri din țara noastră și întărirea sectoarelor generatoare de resurse pentru construirea clasei de mijloc și a "societății bunăstării", își asumă responsabilitatea atragerii unor investiții directe și de capital, însumând circa 3 miliarde USD, ce urmează a fi administrate și dirijate spre sectoare economice de mare eficiență, concomitent cu deblocarea financiară, care să permită o circulație reală a banilor și redresarea

cursului leu/dolar.

Comitetul de sprijin va organiza un **Forum al clasei mijlocii din România**, ce va avea loc pe data de 27 noiembrie a.c. la Centrala de Conferințe al ROMEXPO, sub egida AOAR și a Camerei de Comerț și Industrie a României și a Municipiului București, cu următoarele obiective:

- definirea clasei de mijloc într-o perspectivă dinamică, social-politică și economică;
- stabilirea criteriilor de ierarhizare a valorilor;
- formularea unei strategii de stratificare socială în funcție de aceste valori;
- propuneri de legi și acte normative cu caracter economic și social în favoarea consolidării și dezvoltării clasei de mijloc.

Ing. Ion Rozanide

Manifestări științifice internaționale

Numele manifestării	Loc de desfășurare/Perioada	Contact
Congrs du 20e anniversaire de l'Association Française pour l'Analyse de la Valeur "Quelle Valeur pour l'an 2007"	Paris/Franța 18-19.11.1998	33, place des Corolles, F-92049 Paris La Défense cedex Tel/Fax : +33 1 42 91 55 50
International Conference "How to Reduce Car Traffic"	Viena/Austria 23-26.11.1998	International Union of Public Transport Av. Hermann-Debroux 17, B-160 Brussels Tel: +3226736100; Fax: +3226501072 E-mail: events@utp.com
Sommet Mondial de la Nordicité	Québec/Canada 02-05.02.1999	1327 Maguire Avenue, Suite 200 Québec, Québec, Canada G1T 1Z2 Tel: (418)6840689; Fax: (418)6816892
Conference & Exposition on Structural Dynamics: Civil Structures	Hyatt Orlando, Kissimmee, Florida/USA 06-11.02.1999	Society for Experimental Mechanics, Inc 7 School Street Bethel, CT 06801 Fax: 203 790 4472
International Fair for Marble, Minerals, Machinery, Equipment. MARMIN '99	Sălcioajă/Grecia 11-14.02.1999	MARMIN Secretariat Tel: + 30 31 291 194; Fax: + 30 31 291 553
5 th International Conference on Coastal and Port Engineering in Developing Countries, COPEDEC '99	Cape Town, R.S.Africană 19-23.04.1999	COPEDEC '99 Secretariat Tel: +43 1 512 0235 POBox 452, Stellenbosch 7599 South Africa Fax: +27 21 888 4496 E-mail: cdeid@rafrika.com http://www.celr.co.za/celr/low/cc_list
1 st International Symposium on Multifunctional Reactors	Amsterdam, Olanda 25-28.04.1999	ISMIR-1 c/o KIVI PO Box 30424, 2500 GK The Hague Fax: 31 70 391 9890 E-mail: congres@kivi.nl http://www.congres.nl
IABSE Conference on Cable-Stayed Bridges-Past, Present and Future	Malmö, Suedia 02-04.06.1999	IABSE Conference "Cable-Stayed Bridges" c/o Congrex Sweden AB, POBox 5919 S-11489 Stockholm Fax: +46 8 661 91 25 http://www.congres.se
The 4 th European Forum for Continuing Engineering Education: "Development of the Engineer in the Knowledge Society: The State of the Art"	Trondheim, Suedia 09-11.06.1999	Mari Sæsterbakk, SEVU Congress Department Tel: + 47 73 59 56 69 Fax: + 47 73 59 51 50 E-mail: Mari.Saesterbakk@sevu.ntnu.no
12 th European Conference on Soil Mechanics and Geotechnical Engineering	Amsterdam, Olanda 07-10.06.1999	Fax: +31 70 391 9840 http://www.delftgeot.nl/xiecmge.99

Ing Georgiana Dumitru

Revista revistelor

Cercetare pentru Informatică și Matematică, prezentă programul de burse post-doctorale pentru 1999-2000, precum și o serie de articole vizând XML și World-Wide Web, gestionarea bibliotecilor, sistemele digitale de comerț, serviciile informatice on-line bazate pe baze de date multimedia pentru organizarea de expoziții și congrese, limbajul EUROMAP al informației de mâine.

● Revista **Electricianul**, nr. 6/1998, consacră spații ample unor teme de mare actualitate referitoare la compensarea energiei electrice reactive în rețele electrice de joasă tensiune, sistemele de alimentare cu apă și sistemele de tratare a ape uzate, defectoscopia în cabluri, tablourile elec-

trice cu nivel înalt de siguranță.

● Din Noua Zeelandă ne-a sosit numărul pe luna octombrie 1998 al revistei **Engineering** a Instituției Inginerilor Profesioniști, din al cărui sumar spicuim articole din domeniile construcțiilor, infrastructurii, energiei, alimentației și bioproceselor.

● Din **Buletinul informativ** nr. 27/octombrie 1998 al Asociației de Instalații și Automatizări reținem prezentarea cursului de verificatori proiecte și experți tehnici (9-13.11.1998).

● Asociația pentru Instrumentația din România editează revista **Instrumentația**, care, în numărul său 5/1998, aduce în atenția cititorilor articole de specialitate din domeniul măsurărilor și

automatizărilor, prezentând, în același timp, în cadrul temei numărului, un sistem de monitoring al conținutului de carbon în cenușa zburătoare de la termocentrale.

● ICIMS (Network of Excellence in Intelligent Control and Integrated Manufacturing Systems) News - septembrie 1998 - face o prezentare a proiectului ESPRIT: PRO-IDENT-II, destinat dezvoltării unei platforme deschise pentru sprijinirea întreprinderilor virtuale (în special IMM-uri), a noului site Internet (<http://www.cordis.lu/fifth/home.html>) dedicat celui de al V-lea Program-cadru de Cercetare-Dezvoltare-Inovare al Uniunii Europene, precum și a numeroase manifestări științifice desfășurate în anul 1998 sau care vor fi organizate în 1999.

Ing. Georgiana Dumitru

Din partea conducerii AGIR

Important

În atenția societăților profesionale/filiilelor componente și a membrilor colectivi ai Asociației

În conformitate cu orientările "Programului-cadru de activitate al AGIR", aprobat la cel de-al 25-lea Congres al Asociației și publicat în "Univers ingineresc" nr. 21/1997, ca și în conformitate cu propriile orientări în activitatea lor, adresăm conducerilor filialelor/societăților din cadrul AGIR și ale organizațiilor afiliate (membri colectivi) rugămintea de a elabora și a ne transmite până la data de **15 decembrie a.c. proiectul programului de activitate al acestor organizații pe anul 1999.**

O dată cu programul pe anul viitor, așteptăm să primim la AGIR și o **scurtă prezentare a principalelor realizări din activitatea organizațiilor respective pe anul în curs**, care astfel vor putea fi incluse în Raportul informativ al viitoarei Plenare a Consiliului AGIR și aduse la cunoștința tuturor membrilor Asociației.

SPAȚII ALE ACȚIUNII INGEREȘTI

● **Fereastra de oportunitate.** Premiul Radu Vasile a declarat că "fereastra de oportunitate" pentru realizarea măsurilor radicale de reformă economică este de maximum șase luni. Este vorba despre trecerea la restructurarea radicală a industriei, inclusiv a societăților și companiilor naționale rezultate din transformarea regiilor economice, de privatizare a cel puțin trei bănci și a 50 de mari întreprinderi. De asemenea, se preconizează reformarea sistemului fiscal și a administrației publice, atât locale cât și centrale. În cazul în care nu se vor adopta aceste măsuri, dl prim-ministru consideră că România va pierde șansa istorică de a depăși profunda criză economico-socială în care se zbate de peste nouă ani.

● **Patronat.** O analiză complexă a situației din industria constructoare de mașini, analiză inițiată și derulată sub egida Federației Patronale din această ramură, a scos în evidență absența unei strategii guvernamentale coerente, precum și necesitatea ca managerii să preia inițiativa elaborării unei politici ofensive pentru depășirea crizei grave în care se află întreaga economie națională. Ing. Constantin Dumitru, președintele respectivei Federații Patronale, a subliniat că adevărata restructurare nu se rezumă la închiderea capacităților de producție și nici la disponibilizarea de personal, ci trebuie să se axeze pe re tehnologizări și modernizări.

● **Costuri.** În numeroase domenii de activitate s-au evaluat costurile pe care le-ar presupune programele de restructurare, în centrul cărora ar urma să se pună obiectivele re tehnologizării, ale modernizării. Un astfel de program s-a întocmit pentru toate societățile naționale care alcătuiesc, în prezent, complexul feroviar al țării. În cazul aprobării lui, numai pentru anul viitor vor fi necesare peste 2000 miliarde de lei. De asemenea, siderurgia are nevoie urgentă de modernizări evaluate pentru anii 1999-2000 la peste 12.000 miliarde de lei. Sursele bugetare fiind insuficiente, se scontează pe credite externe și pe atragerea de investitori străini.

Anunț

Vă informăm că în intervalul 19-20 noiembrie 1998 va avea loc a II-a Conferință internațională **Comunicații '98**, organizată de Academia Tehnică Militară și Universitatea Politehnică București, sub egida Institutului de Electrical and Electronics Engineers - secțiunea România.

În cadrul conferinței vor fi susținute lucrări de mare interes științific, prezentate de profesori universitari cu autoritate științifică cunoscută pe plan mondial.

În cadrul celor 11 secțiuni de specialitate din domeniul comunicațiilor vor fi prezentate comunicări științifice pe probleme de mare actualitate.

Se organizează, de asemenea, o masă rotundă cu tema "Impactul noilor tehnologii din domeniul calculatoarelor și telecomunicațiilor asupra societății informaționale".

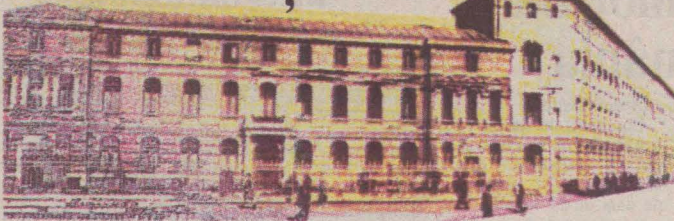
Inginerii, tehnicienii și toate persoanele interesate sunt invitate să participe la această manifestare științifică.

Informații de detaliu se pot obține de la Secretariatul conferinței, telefon: 335.46.60/144/129 sau 410.27.15.

180 de ani de la primele cursuri de inginerie în București

Manifestările omagiale prilejuate de acest eveniment istoric au avut loc în intervalul 28-31 octombrie a.c. Ele au fost organizate de Universitatea Politehnică din București, în colaborare cu Muzeul Tehnic "Prof. ing. Dimitrie Leonida". Acestea au constituit momente emoționante de trecere în revistă a realizărilor și de analiză a perspectivelor de viitor ale școlii tehnice naționale. Au participat și profesori personalități de la universități tehnice din Europa și de la Iași, Cluj-Napoca, Timișoara ș.a., care au transmis mesaje de salut.

Sesiunea de comunicări științifice a avut loc sub

forma seminarului cu subiectul "Probleme specifice privind managementul universitar și reforma curriculară în învățământul politehnic", a atelierului "Tradiție și perspective în învățământul politehnic" și a simpozionului "45 de ani de inginerie în domeniul telecomenzi și electronice în transporturi".

Totodată a avut loc și aniversarea a 60 de ani de existență a Facultății de Chimie Industrială.

În ziua de 29 octombrie a avut loc vernisajul unei expoziții temporare în care sunt prezentați mari profesori din trecut și câteva invenții românești importante.

În onoarea evenimentului, Orchestra Simfonică a

Inginerilor (AGIR), sub bagheta prof.dr. ing. Petru Ghenghea, a încântat participanții cu un elevat concert de muzică clasică.

Acest act de cultură a readus în conștiința colectivă înfăptuirile de valoare mondială și competența învățământului tehnic superior național.

Mihai Olteneanu

La ROMEXPO

Oferte pentru investiții și afaceri

Cea de a II-a ediție a Târgului Internațional de Investiții, organizat de Camera de Comerț și Industrie a României și a Municipiului București în perioada 20-22 octombrie 1998 la Centrul Expozițional "ROM-EXPO", împreună cu Forumul "România la Răscruce", a beneficiat de înaltul patronaj al președintelui României, dl Emil Constantinescu și de sprijinul a numeroase ministere, instituții bancare și bursiere, organizații guvernamentale și neguvernamentale, asociații ș.a.

Scopul declarat al acestei reuniuni internaționale este acela de a pune în contact direct cererea de investiții cu oferta de fonduri externe și, în vedere realizării de proiecte și lucrări de construcții, rețehnologizării sau dotării tehnice, pentru modernizarea sistemelor de producție, comunicații sau servicii din România.

TII are rolul de a aduce în prim-plan elementele care pot face ca România să fie atractivă ca piață în formare, în care investiția străină este un act de previziune prin plasarea fondurilor într-un mod profitabil, de direcționare eficientă a investițiilor directe și de portofoliu.

Ce a oferit TII la această ediție?

- Cererea de investiții a inclus 1131 de proiecte, în valoare de 68,3 miliarde USD, din care 322 proiecte, însumând 34,8 miliarde USD, sunt proiecte noi pentru investiții directe propuse în anul 1998; din cele 97 de propuneri de colaborare, 25 de proiecte sunt propuneri noi, formulate în acest an. Domeniile vizate au fost din sfera construcțiilor, energeticii, chimiei, construcțiilor de mașini, electrotehnicii, electronicii, textile, transport și turism.

- Prin sistemul pieței secundare de capital, Rasdaq, au fost nominalizate 655 de societăți comerciale;

- S-au prezentat 2745 de societăți comerciale privatizabile;

- Participare străină sub formă de delegații și vizitatori din Anglia, China, Germania, Cehia ș.a., precum și firme participative cu stand (Boritec IT, Afric Banc, CCIRF, Franța ș.a.);

- Peste 100 de standuri ale societăților comerciale expozante, ministere, instituții bancare ș.a.;

- Desfășurarea în paralel cu TII '98 a unei manifestări strict specializate "Info Business Bucharest" - târg de informații de afaceri;

- Multitudinea de manifestări și activități derulate pe parcursul celor trei zile a evidențiat în principal numeroase aspecte, din care menționăm următoarele:

- TII '98 a reușit să "traducă" în limbajul finanțelor internaționale necesitățile de investiții românești;

- România este o piață deosebit de importantă, cu un puternic potențial de afaceri, care poate atrage o infuzie masivă de capital străin în cele mai diverse sectoare ale economiei, îndeosebi cele productive;

- În pofida riscului atribuit României de societățile de rating, abordarea pieței românești presupune o evaluare corectă și reală a potențialului economic,

concomitent cu stabilirea unui mediu de afaceri concurențial și profitabil;

- România nu oferă o legislație coerentă și suplă în domeniul investițiilor. Actuala lege a investițiilor, din anul 1990, precum și birocrăția administrativă nu sunt de natură să favorizeze atragerea de noi investitori;

- Îmbunătățirea fiscalității, nivelul impozităților, stimulentele acordate, depășirea barierelor vamale la import și altele constituie elemente care trebuie soluționate imediat de către factorii implicați în procesul investițional;

- Investitorii străini doresc creșterea credibilității, eliminarea instabilităților politice și legislative, o mai bună colaborare cu autoritățile locale, un nivel crescut al productivității muncii și o infrastructură corespunzătoare.

ing. Ion Rozanide

Concursul universitar internațional de programare

În zilele de 23-24 octombrie a.c., la Universitatea Politehnică din București a avut loc al 23-lea concurs regional Southeastern European Programming Contest '98-'99, la care au participat 38 de echipe studențești de la universități din România, Bulgaria, Jugoslavia, Macedonia, Republica Moldova și Ucraina. Subliniem faptul că echipele au reprezentat universitățile și nu țările de origine, concursul având astfel un aspect global.

Acest concurs face parte din preliminariile concursurilor regionale. Fina-

la Mondială va avea loc la Universitatea Tehnică Eindhoven din Olanda, în perioada 8-12 aprilie 1999. Este considerată cea mai importantă competiție internațională în domeniu.

Concursurile regionale și mondialul actual sunt

sponsorizate de IBM; cea mai mare firmă de calculatoare, care a oferit și tehnologia de ultimă oră pentru a fi utilizată în timpul concursului.

Participă echipe din 40 de țări situate în America de Nord și de Sud, Asia și Europa, aliniind la start peste 40.000 de studenți, reprezentanți ai ingineriei matematice și informaticii, care vor avea de rezolvat probleme importante ale lumii contemporane, asistați de calculatoare.

În ultimii 20 de ani, numai 4 echipe din afara SUA au fost câștigătoare ale concursurilor. În anul precedent, echipa Universității Politehnica București s-a situat pe locul 10 în lume, luând parte la o competiție cu echipe din 58 de țări, iar echipa Universității Carol din Cehia a devenit campioană mondială, titlu pe care îl speră și la actuala ediție.

IBM apreciază că "bătălia creierelor" are implicații multiple. În lume se observă o diminuare continuă a numărului profesioniștilor din domeniul tehnologiei informațiilor și se apreciază acest concurs ca un mijloc eficient de recrutare a tinerilor programatori, care în căutarea locurilor de muncă au prilejul ca, folosind aptitudinile lor, să se remarcă și să ocupe posturi foarte bune.

A cincea ediție regională, care a avut loc la București anul acesta, s-a desfășurat într-o atmosferă de entuziasm tineresc și emoție. Rezultatele etapei au fost următoarele: locul I - Universitatea București UNIBUC 1; locul II - Universitatea Politehnica București UPB 1; locul III - Universitatea Politehnica București UPB 2; locul IV - Universitatea Transilvania Brașov; locul V - Universitatea "St. Kliment Ohridski" Sofia 1.

Celor calificați pentru mondiale, felicitări și succes!

Mihai Olteneanu

Anunț

Vă informăm că în ziua de 26 noiembrie 1998, orele 15.30, va avea loc la sediul AGIR din Calea Victoriei nr. 118 evocarea:

70 de ani de activitate tehnico-inginească în domeniul radiocomunicațiilor organizată de Academia de Științe Tehnice din România și de Asociația Generală a Inginerilor din România.

Vor conferența: prof. dr. ing. Dumitru Stanomir de la Universitatea Politehnica București, despre "Contribuția școlii universitare din România la dezvoltarea radiocomunicațiilor";

- ing. Mihai Ilie, director în Societatea de Radiodifuziune Română, despre "Evoluția radiodifuziunii în România".

Inginerii, tehnicienii și toate persoanele interesate sunt invitate să participe la această manifestare științifică.

DIN VÂRFUL PENITEI

Spre Europa

*Înaintăm treptat, treptat
Și-am vrea pe-acest tărâm frumos,
S-avem nivelul ridicat...
Măcar cât.... "Țările de... Jos"!*

Handicap

*O duc mai greu cu leașa mea
Decât persoanele private,
Că-n loc să-nvăț și eu ceva
Am terminat o... facultate.*

ing. Nicolae Bunduri (Din antologia "Ce-mi șoptește mie muza", de Valerian Lică)

Viceversa

*Ca la nimenea, la noi:
Aliații-s în război,
Algoritmii guvernează,
Minoritarii dictează!*

Alexandru Mărculescu

Conform art. 205-206 C.P., întreaga răspundere juridică pentru conținutul articolelor revine exclusiv autorilor acestora.

Tipar: RH PRINTING S.R.L., Calea Plevnei nr. 114, sector 1, București, Tel.: 637.24.70

ASOCIAȚIA GENERALĂ
A INGINERILOR
DIN ROMANIA

UNIVERS
INGINERESC

Colegiul director:
prof.ing. Aristide Dodu
prof.dr.ing. Dan Ghiocel
dr.ing. Mihai Mihăiță
ing. Viorica Anghelie
Mocanu
prof.dr.doc.ing.
Dumitru Teaci
acad. Radu Voinea

Redactor-șef:
Alexandru Mărculescu

Colaboratori:
dr.ec. Teodor Brațes
ing. Ion Rozanide
ing. Mihai Olteneanu
ing. Cristian Guță
ing. Georgiana Dumitru

Correspondenți:
ing. Gheorghe Moraru
(Galați)
Eugen Răpă
(Iași)

Procesare texte:
ing. Gabriela Dumitrescu
Secretariat de redacție,
paginatie
computerizată:
Călin Georgescu
Producție-Difuzare:
Georgeta Pupezescu

Redacția:
Sediul central AGIR
Calea Victoriei, nr. 118
Telefon:
659.22.75, 659.41.60
Fax: 312.55.31